

AMA BIRJIÑAREN KONZEPZIÑOARI.

Abe Mariya guztiz garbiya,
 Ta iños orbanik bakoa,
 Jaungoikoaren mirari andiya,
 Ama Konzepziñoakoa,

Zeru ta lurren Jaun ta Egillia
 Gizon egin zan baño len,
 Zu asi ziñan, Ama maitia,
 Guztiz garbirik izaten.

Guztiz ederra sortua zara
 Ta Aingeruak lez garbiya:
 ¡Ortu graziaz ingurutua!
 ¡Salbaziñoako iturriya!

Ana zeure amak artu zenduzan
 Bere erraiyetan garbirik:
 Ez zendun zeugaz mundura ekarri
 Lenengo loyen azirik

Mundua asi zan Jaunak esan ta:
 «Egin bedi oraiñ argiya.»
 Eta Zerua lurreratu zan
 Sortu zanian Mariya.

Danak mundura loitu ta gatoz
 Eta Mariya, zu garbi:

Geure Jaunaren anditasunak
 Zugan egiten dau argi.

Asuero-ren erabagiyak
 Ez eban Ester artuten:
 Danen legian Erregiñia
 Ez zan—bakarrik—sartuten.

Adanen seme guztiyok dogu
 Loi jayoteko legia;
 Baña Mariyak, Esterrek legez
 Maitetu eban Erregia.

Lege zarragaz mundua egoan
 Gaben azkaneko izarra,
 Lege barriyen eguzki ederra
 Mundura ekarren bakarra.

Au mirariyau ondo etorren, ta
 Jaunak nai eban *ta izan zan*:
 Jesusen Ama bera lez garbi
 Eta orban barik sortu zan.

¿Nork iruditu lei gere poza
 Oraiñ fedetu danian
 Garbi izan zala ta orban bakoa
 Mariya sortu zanian?

Zeure lenengo garbitasuna,
 Sinistu dogu guk beti:
 Español utsak izan zizian
 Mundu guztiyen aurreti.

Pekatariyen bitartekoa,
 Ama Konzepziñokoa!
 Erexiyatik, arren, gordeizu
 Talde lur Españakoa.

Eta emoiyozu biyotz sendoa
 Fediaren Buruari
 Zapaldu deiyon burua, zuk len
 Egin zeutzan sugiari.

Jaiyo baño len, ta jaiyokeran,
 Ta jaiyo ezkerø Mariya
 Biyotz guztiti sinistuten dot
 Beti izan zala garbiya.

EUSEBIO M.ª D. DE AZCUE.

